

Publicerad 2007-09-18 13:55 av Karvo

Det som inte kunde hända hände och jag kämpar för att hålla mig flytande. Skrivandet har blivit en del av den kampen. Den här läste prästen upp åt mig på begravningen.

Till dig, pappa

Det spelar ingen roll hur ledsna vi än må bli

Det var inte här du skulle fortsätta leva ditt liv

Du tvingades vidare trots att du brann för att leva. Du tvingades lämna oss trots att du brann för oss. Du tvingades slockna.

Det är tack vare den brinnande kärlek som vi av dig fått
som våra ögon nu sotas av sorg

Men det du under tjugotre år i mig har sått kommer växa vidare i evighet

Tack vare dig ser jag det vackra i solen, regnet och eldens flammor. Du har målat vår värld i en färg så mycket starkare än döden kan skilja den från.

Tack vare dig är snöflingorna jag ser unika. Tack vare dig har fjärilarna vingar och fåglarna en röst.

Tack vare dig Pappa.

DU har gett mig ögon och du har lärt mig att se.

I allt det vackra jag någonsin kommer att se

Kommer jag att se dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Karvo med Poeter.se id #14296 innehar upphovsrätten